

omfatter — foruden Tilfælde, der falder ind under Reglen i § 17 om Forfalskningsindsigelsens Ufortabelighed — ogsaa Forhold, der ikke eller dog ikke med Sikkerhed kan betegnes som Forfalskning, medens den paa den anden Side undtager visse Tilfælde af Forfalskning fra den nævnte Bestemmelse i § 17.

Til § 16.

Fra den tidligere omtalte Regel i Forordning af 9. Februar 1798 § 2 undtager Forordningens § 3 Rentebetaling, med Hensyn til hvilke løse Kvittinger er tilstrækkelige ogsaa overfor senere Erhververe. Denne Undtagelse antages dog kun at omfatte Rentebetaling, der finder Sted i Overensstemmelse med Gældsbrevets Indhold, men ikke Betaling af uforfalden Rente, hvorom Paategning paa Gældsbrevet anses fornøden.

I Overensstemmelse hermed fastslaaes det i Paragraffens 1ste Stykke, at Indsigelsen om Betaling af Renter, der forfaldt inden Overdragelsen, er ufortabelig.

Lige med Betalingsindsigelsen maa stilles Indsigelser om, at Pligten til at betale Renter er ophørt eller ændret paa de andre i § 15, 3die Led nævnte Maader. Medens det finske og svenske Udkast indskrænker sig til at medtage disse Indsigelser som ufortabelige, er man for Danmarks og Norges Vedkommende gaaet videre. Efter Kommissionens Opfattelse er der ingen Grund til overhovedet at give Erhververen af et Gælds brev nogen Beskyttelse med Hensyn til allerede forfaldne Rentebeløb. Salg af Gældsbreve omfatter i Almindelighed ikke Renter, der er forfaldet før Salget, jfr. Lov om Køb § 20, og det Omsætningshensyn, som bærer Reglerne i §§ 15—17, kommer slet ikke frem, naar Retten til ubetalte forfaldne Renter undtagelsesvis overdrages sammen med Gælds brevet. Det foreslaas derfor, at Skyldneren foruden Betalingsindsigelsen skal beholde ogsaa „alle andre Indsigelser“. Enhver af de i § 15 nævnte Indsigelser kan altsaa gøres gældende overfor Erhververens Krav paa et før Overdragelsen forfaldet Rentebeløb, selv om

Indsigelsen ifølge § 15 iøvrigt er fortabt. Hvis Gælds brevet f. Eks. er fremkaldt ved Svig fra Overdragerens Side, kan Skyldneren ikke ved at paaberaabe sig dette overfor den godtroende Erhverver opnaa Fritagelse for at betale Gælds brevets paa lydende Beløb eller de efter Overdragelsen forfaldne Renter, men han kan nægte at betale de tidligere forfaldne. Reglen omfatter kun Indsigelser, der var erhvervet inden Overdragelsen. Hvorvidt Rentekravet kan bortfalde efter Overdragelsen, beror paa Grundsætningerne i §§ 19 og 20.

Bestemmelsen finder ikke Anvendelse, hvor der er udstedt Rentekuponer, jfr. § 23.

Undtagelsesreglen i Forordning af 9. Februar 1798 § 3 omfatter som nævnt kun Renter. Enhver Afdragsbetaling maa altsaa efter nugældende Ret — hvis Skyldneren skal være sikker paa ikke at kunne komme til at betale en Gang til — afskrives paa Gælds brevet.

I Udkastet har man imidlertid foreslaaet at ligestille visse Afdrag med Renter, nemlig Afdrag, som efter Gælds brevet skal erlægges til bestemt angivne Tidspunkter. Herunder falder alle Afdrag med kalendermæssig bestemte Forfaldsdage, medens Reglen ikke omfatter f. Eks. Afdrag ved Ejerskifte. Den norske Tekst er paa dette Punkt mindre vidtgaaende end de tre andre Landes, idet den kun omfatter Afdrag, der indgaar i faste periodiske Ydelser, som omfatter baade Renter og Afdrag. Der synes imidlertid at være god Grund til at medtage alle regelmæssige Afdrag. Og for at faa en klar Grænse har man lagt Vægt paa, at Afdragets Betalingstid er angivet i Gælds brevet.

Naar Kommissionen foreslaar en saa væsentlig Ændring af den nugældende Regel, skyldes det navnlig, at denne kan medføre en betydelig Risiko for Skyldneren. I Praxis er det nemlig meget almindeligt, at Skyldneren ikke sørger for, at Gælds brevet bliver forsynet med Paategning om betalte Afdrag. Dette gælder ikke blot, naar Afdraget sendes til en Fordringshaver, der bor et andet Sted, men ogsaa, naar det overbringes. Ved den nye Regel undgaar man